

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Political

سیاسی

نویسنده: نعیم سلیمی- امریکا  
۱۲ جنوری ۲۰۱۹



## فقر در اوج ثروت



جناب خلیل روشنگر یکتن از نویسندگان روزنامه هشت صبح در این تازگی ها مضمونی را زیر عنوان "گرسنه اما بر روی گنج" نشر نموده و ارزش کلی معادن کشور را حسب برآورد برخی از سازمانهای خارجی (منبع تذکار نیافته است) به سه تریلیون دالر تخمین زده و خاطر نشان ساخته اند که "افغانستان تنها چیزی که برای نازیدن دارد، دو چیز است؛ آب و معادن. اما با این وصف، هم تشنه است و هم گرسنه".

پخش و نشر چنین مطلبی و آنهم از جانب هشت صبح در گام اول مسرت و خرسندی این قلم را بر انگیخت و من مشتاقانه آن را چندین بار مرور نمودم؛ یکی از دلایل کنجکاوی تحریک شده برای من در آن نهفته بود که خودم نیز مدت ها قبل از آن به تاریخ ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۷ برابر با ۳۰ میزان ۱۳۹۶ مضمون شبیهی را زیر عنوان "فصل درو و جمع آوری خرمن فرار رسیده است" در سایت فیسبوکی خویش و عده ای از شبکه های اجتماعی دیگر به نشر رسانیده بودم که در آن با کنجکاوی از منابع مختلف افشاء نموده بودم که "افغانستان دارای ذخایر آهن ، مس ، جست ، لیتیم و دیگر فلزات نایاب با ارزش تخمینی یک تریلیون دالر می باشد که چشم حلقات حاکم سرمایه داری امریکا به سوی آنها دوخته شده است " .



این قلم در آنزمان با استناد ریفرنسی به هفته نامه به سوی آزادی Toward Freedom از ملاقات ها و دید و بازدید های اشرف غنی احمد زی رئیس دولت پوشالی و دست نشانده افغانستان با دونالد ترمپ رئیس جمهوری امریکا در ریاض عربستان سعودی (ماه می همانسال) به مناسبت کنفرانس به اصطلاح "مبارزه با تروریسم" و همچنان متعاقب آن در جریان اجلاس مجمع عمومی ملل متحد در

نیویارک(باز هم همانسال) در رابطه با جلب توجه آزمندانة کمپنی های سرمایه داری امریکا به منابع طبیعی افغانستان از دسایس و حیل چور و چپاول ثروت های ملی افغانستان پرده برداشته نقل قولی از احمد زی را این که "ما بالای غندی ثروت هنگفتی نشسته ایم " بازگو نمودم . در دیدار اخیرالذکر غنی یاد آور شد که "چرا به عوض کمپنی های چینیایی درین معامله شرکت های امریکائی دخیل نباشند . " مضمون این قلم که در بالا از آن یاد آوری گردید دارای اطلاعات و جزئیات تفصیلی درین باره می باشد که شما می توانید جهت دریافت هرچه بیشتر آگهی در این باره به آن مراجعه نمائید .

در یک نقد کوتاه و مؤجز در اینمورد باید خاطر نشان سازم که نامبرده با برخورد ملاحظه کارانه و محافظه کارانه که خاصه حلقات روشنفکری بورژوازی افغانستان است با پیشکش نمودن این عنوان(گرسنه اما بر روی گنج) از واقعیت دلخراش استثمار و بهره کشی منابع طبیعی ما از جانب کمپنی های انحصارات امریالیستی سرمایه داری امریکا بنابر وابستگی های مالی روزنامه هشتم صبح به این کمپنی ها طفره رفته و دلایل آن را صرفاً به مدیریت نادرست و ضعیف توأم با نبودن امنیت در کشور خلاصه نموده اند که در واقعیت پنهان داشتن حقایق از چشم مردم زحمتکش افغانستان است .



نکته دیگر این است که جناب ایشان "از نازیدن مردم ما بر آبها و معادن کشور ما " ، حرف می زند که واقعاً یک مضحکه بیش نیست، زیرا حسب گزارش هائی درآمد شبکه قاچاق و گروه های مسلح از جمله طلبان از معادن کشور به مراتب بیشتر از درآمد سالیانه دولت از این معادن است و اکثریت بزرگ مردم ما از شدت فقر برای به دست آوردن یک قرص نان می نالند و کاردهای استبداد به استخوان شان فرورفته که شخص خود نویسنده نیز به آن معترف است .

سؤال اینجاست زمانی که ما دارای حاکمیت ملی، استقلال و آزادی نباشیم، پس چطور می توانیم بالای ثروت‌های طبیعی خویش که اختیار و ارادهٔ تصاحب آن را نداریم، بنازیم؛ جناب روشنگر باید می گفت که مردم ما به عوض نازیدن به عزت از دست رفتهٔ ما، آه حسرت بکشند و با درد و درک آگهی از تراژیدی روان کشور کمر همت خویش را برای برکندن این نظام پوشالی و آوردن تغییرات بنیادی در کشور، ببندند .

رسالت روشنگری و روشنفکری به دیدگاه این قلم در آن نیست که به حکام کابل مشوره بدهیم و به آنها نصیحت کنیم، بلکه باید عکس آن، این رسالت بر مبنای دیگر اندیشی و بیدار سازی و بسیج مردم مبتنی بر تخریش و تخریش (آژیتاسیون) این حکام استوار باشد ، تا اصلاح و ترمیم عمارتی که از بنیاد پوسیده و گندیده است .

پایان

دیدگاه شما